

Sygn. akt II Ca 856/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi powodów E. K. oraz (...) Sp. z o.o. w S. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 26 lipca 2016r., sygn. akt II Ca 297/16, w sprawie przeciwko (...) S.A. w K.

o zapłatę oraz nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę.

(...)

UZASADNIENIE

(...) Sp. z o.o. w S. oraz E. K. wnieśli o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 26 lipca 2016 r., sygn. akt II Ca 297/16. W uzasadnieniu, jako podstawę skargi, wskazali art. 401 pkt 2 kpc „wskutek naruszenia przepisów prawa” oraz art. 403 § 2 kpc „wskutek wykrycia takich okoliczności faktycznych i środków dowodowych które mają wpływ na wynik sprawy to jest oddalenie apelacji od wyroku”. W uzasadnieniu skarżący podnieśli, że Sądy obu instancji w postępowaniu nie dokonały stosownych ustaleń oraz celowo pominęły art. 223 kc orzekając, że czynsz dzierżawny powodom się nie należy.

Sąd Okręgowy zważył. Skarga podlegała odrzuceniu.

Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania skargi o wznowienie postępowania, obowiązkiem Sądu jest zbadanie, czy zostały spełnione określone w art. 410 § 1 kpc konieczne warunki umożliwiające jej rozpoznanie. Zgodnie treścią powołanego przepisu, Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Postanowienie w tym przedmiocie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Na tym wstępnym etapie postępowania sąd dokonuje więc oceny wskazanych przez skarżącego podstaw wznowienia postępowania pod kątem ustawowej ich dopuszczalności, a więc czy są to podstawy wymienione w art. 401 kpc – 403 kpc. Przy czym oparcie skargi przez stronę na ustawowych podstawach nie oznacza tylko wskazania określonej podstawy prawnej, ale także wymaga przytoczenia takich okoliczności, które uzasadniałyby jej powołanie, a ocena przez Sąd, już na tym etapie postępowania, czy skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia nie ogranicza się do badania, czy okoliczności wskazane przez skarżącego podpadają pod wskazaną podstawę wznowienia, lecz obejmuje także badanie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 października 2015r., IV CZ 24/15, Wyd. Lex nr 1936739, a także uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 25 maja 2016r., V CZ 19/16, Wyd. Lex nr 2056892). W ocenie Sądu Okręgowego skarżący powyższym wymaganiom nie sprostali w stopniu oczywistym, gdyż podnoszone przez nich zarzuty nie mieszczą się w zakresie powoływanych przez nich wybiórczo przepisów dotyczących skargi. Zatem jako podstawę skargi powodowie wskazali przepisy art. 401 pkt 2 kpc oraz art. 403 § 2 kpc. Pierwszy z powołanych przepisów uzasadnia żądanie wznowienia postępowania z powodu

nieważności, jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli skutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe; drugi zaś z powołanych przepisów czyni powyższe żądanie wznowienia zasadnym, w sytuacji późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Skarżący w uzasadnieniu koncentrują się natomiast wyłącznie na zarzutach, które miałyby wskazywać na nieprawidłowości w ustaleniach Sądów pierwszej i drugiej instancji oraz błędnych rozważaniach prawnych, co skutkowało, ich zdaniem, niekorzystnymi dla nich rozstrzygnięciami. Nie powołują się przy tym na jakiegokolwiek naruszenia prowadzące do niemożności działania, czy też nieprawidłowej reprezentacji. Brak jest też powołania jakichkolwiek okoliczności i argumentacji uzasadniającej przyjęcie, że w sprawie wykryli oni okoliczności faktyczne, bądź środki dowodowe, które nie były powołane w postępowaniu i nie mogły zostać powołane, a miałyby istotny wpływ na jego wynik. Treść uzasadnienia skargi jest więc jedynie bezprzedmiotową polemiką z motywami rozstrzygnięć Sądów obu instancji, co musiało prowadzić do jej odrzucenia, skoro nie została ona oparta na ustawowych podstawach wznowienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., orzekł jak w postanowieniu.

(...)